

Серия:

Тема: Основаване на нова Църква-

2

Текст: Деяния 13:1-3

Дата: 26/01/2019г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

(СЛ 2) Достигна до мен, че намирате проповедите ми за дълги и респективно отегчителни. Това ясно ми показва, че сте се наслушали на проповеди и с нетърпение очаквате да се включите в акция. Това ми показва, че ХЕБЦ вече не иска да седи на столове и да слуша проповеди, а е готова да излезе навън и да действа като с действията си разширява Божието Царство в град Варна, България и до краищата на света.

Това е нещо за което много пастири мечтаят да видят в църквите си.

Затова проповедите ми трябва да станат по-кратки, вие по-концентрирани и спестеното време да се вложи в евангелизиране, а не в лентяйстване.

Християните знаем, че Бог е наш Баща и Той може да направи всичко, да даде всичко, да премени всичко и нищо не е невъзможно за Него. Християните обаче трябва да знаем, че да бъдеш Християнин, не означава да живеем като „мамини синчета” от които Бог не очаква да жертват и да работят. Напротив, колкото повече ни обича Бог, толкова по-строг е Той към нас и изискванията Му са по-високи.

(СЛ 3) И така миналата неделя започнахме да мислим, за това че във Варна няма достатъчно църкви. Казахме, че Евангелските църкви са все още малък процент от Християните в града. Поради тази

причина, ние трябва да работим и дадем всичко от себе си, за да има във Варна, повече хора, които за познават Исус Христос като личен Спасител на душите им.

Ще отворя скоба за да поясня: като казвам „църкви”, моля ви не разбирайте църковни сгради и богослужения като нашите. Под „църква” Христос имаше и има до днес предвид, не мястото, не сградата, а общността, групата от хора събрани в Неговото Име. Подчертавам „В НЕГОВОТО ИМЕ”, защото виждал съм вярващи събрани за да играят, за да ядат, за да си гостуват. Това не е лошо, но ако не е в Исусовото име, това не е църква. Не е църква, ако вярващите са се събрали около трапеза, на приказки или просто защото са приятели. Те може да правят всяко от тези неща, но те ще са Църква, само ако основната им цел е да се фокусират върху това с действията си да послужат на Христос.

(СЛ 4) Казахме, че

- 1) Първо, основаването на църкви е Библейски модел. Това означава, че Словото Божие го насърчава и Бог благоволи в това, ако се прави правилно и под водителството на Святия Дух
- 2) Второ основаването на църкви, стимулира евангелизационната и мисионерска чувствителност на вярващите.

3) Трето, основаването на църква, дава възможност, вярващите да жертват за благословена и полезна кауза.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Казахме още, че няма да спрем до тук, а ще продължим да разсъждаваме за това, защо една църква, трябва да мисли за основаване на други църкви и то в града в който е. И така:

(СЛ 5)1) Четвъртото предизвикателство е, че основаването на църква, разширява духовните хоризонти пред вярващите.

(СЛ 6) Не ви ли се струва, че нашите църковни амбиции са твърде ниски? Какво искаме в нашата църква? Искामе да бъдат изцелени болните ни! Добре! Искаме онези които са без работа, да си намерят работа! Добре! Искаме онези които не са семейни да си намерят партньор и да създадат семейства, да имат деца и ние да благославяме тази чудесни деца! Добре! Искаме Бог да ни помогне в бизнеса, за да имаме добри доходи и да се справяме, без да се налага младите ни да бягат в чужбина. Добре! Искаме, да повярват поне 3-4 души, за да не завършваме годината на нула. Добре! Искаме , искаме, а като се огледаш исканията ни се свеждат до скромни, невзрачни бих казал, банални хоризонти.

(СЛ 7) Уилям Кери (баптист като нас)– велик Английски мисионер в Индия, известен пастор, преводач и социален реформатор, основател на първите индийски Университети е казал:

(СЛ 8) „Очаквай велики неща от Бога, заеми се с велики неща за Бога!”

Това означава от една страна да искаш големи неща от Бога а от друга да не се страхуваш да си поставяш високи амбиции за Божия слава!

Аз вярвам, че основаването на нови църковни общества, е велика цел за Божието дело в нашия град. Варна има нужда от много църкви във всеки квартал. Църкви които да живеят в единство и любов и да променят града към добро. Да са СОЛ И СВЕТЛИНА в изобилие и достатъчно за всички жители на Варна.

А онези които се страхуват, че грижата за една нова църква, ще им отнема от личното или бизнес времето, ще им спъва работата или нещо от този род, аз искам да кажа: когато ти се грижиш за Божието царство, Бог ще гради твоя успех и просперитет.

(СЛ 9) Пр.Американски Християнин който имал кафе-бар бил предизвикан да мисли как с бизнеса си да служи на Бога. Той решил всяка неделя сутрин, без да обявява, за половин час да говори на клиентите си за Бога. Постепенно това станало правило в неговото кафене и хора започнали специално да идват в определения час за да слушат за Бог и вяра. Съвсем непосредствена обстановка, но музиката

спирала и собственика взимал микрофона и за не повече от половин час, той споделял мисли за Бога. Кафето бързо станало популярно. Някои, които преди идвали в това време, спрели, но на тяхно място дошли много други, които преди не идвали. Работа вървяла и скоро собственика трябвало да разширява бизнеса си. Минали няколко години и нашия човек почти всяка година взимал нови и нови места за да отваря кафета в различни квартали. Той обаче нямал толкова грижа за бизнеса, колкото да може във всяко кафе, да осигури половин час време за Бога в неделя сутрин. В този град нямало толкова църкви, колкото кафета. Хората ходели с удоволствие, защото там намирали нещо, което им липсва, но не искали да го търсят в църквите.

Църква виждаща напред и надалеко.
Църква с амбиции подхождащи само на Бога.
Бог и днес вика към Църквата си:

„Опитайте Ме сега ...” Мал.3:10

(СЛ 10) В) Пето предизвикателство е, основаването на нова църква, възпитава единство и причасност на вярващите

Единството е липсващото звено във веригата на Българския Евангелизъм. Единството липсва и в нашия Съюз. Хората по принцип се отчуждават и това отчуждаване дава резултати и сред вярващите. Свикваме всеки да дърпа „чергата” към себе си. Свикваме

да бягаме от грижите на другите. Свикваме да се затваряме в черупки и ако ни е сравнително удобно в нашата черупка, гледаме да я вкаменим, та други да нямат достъп. Бог ни предизвика миналата година към единство. Бог предизвика и общността на нашите Баптистки църкви към единство. В Първосвещеническата си молитвата Исус формулира доста ясно идеята за единството и до какво води това единство:

(СЛ 11) Йоан17:20 И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, **17:21** да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил. **17:22** И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно; **17:23** Аз в тях, и Ти в мене, за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил, и си възлюбил тях както си възлюбил и Мене.

Единството на вярващите, ще доведе светът до разпознаване на Божествеността на Исус. Това означава, че нашето единство, ще допринесе за успеха и бързия напредък на благовестието. Не е ли това едно откровение. Който има уши, нека слуша и който има очи, нека гледа!

Отново ще отворя скоба. Църквата исторически е имала смелостта да бъде новатор. Нейните новаторски идеи(като грижа за бедните, болните, слабите, сираците и много др) са били обсебени и адаптирани от светското общество, като са превърнати в етични норми(здравеопазване, социална грижа, сиропиталища, старчески домове и др). Ние

добре виждаме, обаче че тази неща, без вяра, църква и Бог, лесно могат да се опорочат. Днес не е трудно да се види, че здравеопазването е един от най-проспериращите бизнеси, като се спекулира със здравето на хората. Създават се болести, за да върви бизнеса с лекарствата.

Създаването на нови църкви, ще даде чрез вярващите, нещо ново на обществото. Нещо което днес е дефицит: общуване и причастност с живота на хората около нас. В ерата на отчуждаването. Във времето когато вкарваме светът и го затваряме между стените на домовете си, за лична полза и консумация. В свят в който всеки мисли за себе си и не вижда света наоколо. В този свят и в това време, църквата предлага общение, топлина, грижа, взаимност. Не е ли това предизвикателство? Ние днес се сърдим на политиците, че искат да заемат постове, само за да се обогатят. Това е така, защото такава е масовото мислене и народопсихологията на българина. Живеея само за себе си и след мен „потоп“.

Църквата винаги може и трябва да застава на страната на истината, етиката и правдата и да предизвиква неправдата, когато обществото поема в неправилна посока.

Основаването на нови църкви в нашия град не е само полезно за църквата. То е жизнено необходимо за нашето все по-затварящо се/егоистично общество. И това ще стане когато църквата развие и разработи способностите си

да насърчава единство и загриженост във вярващите.

Следващите две предизвикателства ще ги спомена само и ще ги оставя за самостоятелна работа:

(СЛ 12) В) Шесто, учи вярващите на смелост, молитва и разчитане на водителството от Духа

Някой е казал: малки нужди, произвеждат малки молитви!

Молитвата и водителството на Святия Дух са във взаимна обвързаност. Ако църквата се моли, водителството от Духа неизбежно ще се открие на Църквата.

(СЛ 13) Деяния 13:2 И като служеха на Господа и **постеха**, Светият Дух рече: Отделете ми Варнава и Савла за работата, на която съм ги призвал. **13:3** Тогава, като **постиха и се помолиха**, положиха ръце на тях и ги изпратиха.

Вероятно усещате, че искам да подканя всички вас да жертвате време и усилия, да се молите и да постите за водителство и откровение от Святия Дух. Ние не искаме да имаме само домашни групи, които във времето да умират. Ние искаме групи, които във времето ще растат и ще приемат постепенно формата и самостоятелността на църкви. Може да не са със същия формат и по същия модел на тази църква, но със сигурност няма да съществуват като малцинства. За да стане това утре, днес ние трябва да жертваме време, молитви и пост.

Кога ще постиш през седмицата за да се присъединиш към онези които искаме водителство за бъдещето?

(СЛ 14 и 15) Има една мъдрост изречена от Катрин Кулман :

„Един светия застанал ниско на колене, може да види много по-далеко от един атеист, изкачил се на върха на най-високата планина и надигнал се на пръсти.”

(СЛ 16) Г) Седмо, създава условия за активиране на нови духовни дарби и водачество.

Повече от сигурен съм, че в нашата църква има много неизползвани дарби. Хора със способности. Имаме много нешлифовани диаманти. И причината за това, тези таланти да стоят заровени, е защото ограниченото служение между стените на църковните сгради, не предразполага към откриването им. Основаването на една или няколко църкви, винаги открива нови възможности и изкарва на повърхността онова, което до сега е било потънало и невидимо.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Основаването на църква не е лесно. То е като да предлагаш нещо от което всеки се нуждае, но малко са онези които го искат.

Но предизвикателството е пред нас. Това което днес изглежда като смущение,

утре може да се окаже помощ. Онова което днес изглежда като жертва, утре може да се окаже огромно благословение. Отова което днес изглежда като нежелано бреме, утре може да се окаже мощен антидепресант. Онова което днес те дразни, утре може да ти носи благословение и мир.

Основаването на нови църкви си заслужава жертвите и борбите. Амин.